

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical Medicine

**Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)**

Суми
Сумський державний університет
2015

Руде волосся мали 4,95% обстежених (незалежно від статі), ямочки на щоках – 31% (40% жінок і 18,6% чоловіків), ямочку на підборідді 28,7% (26,3% жінок і 31,8% чоловіків), діастему – 30,7% (29,8% жінок і 31,8% чоловіків).

Для всіх ознак достовірність різниці результатів серед осіб різної статі перевіряли за методом χ^2 , різниця виявилася статистично недостовірною, тобто залежності від статі не було виявлено.

Отримані дані можуть слугувати контролем для подальших досліджень щодо виявлення зв'язку між морфологічними ознаками, що вивчалися, та деякими захворюваннями.

ІНТЕРЛЕКІНИ СЛИНИ ЯК МАРКЕРИ ЗАПАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Пачевська А.В.

Науковий керівник к.мед.н., доц., Філімонов Ю.В.

Вінницький національний медичний університет ім.М.І.Пирогова, кафедра стоматології дитячого віку

В дослідженні взяли участь 60 дітей віком від 10 до 15 років, які звертались за ортодонтичною допомогою до Вінницької міської стоматологічної поліклініки. 1 групу становили пацієнти, яким була застосована лікувальна незнімна ортодонтична апаратура. 2 групу становили діти із застосуванням знімної ортодонтичної апаратури. Здорові діти становили 3 - контрольну групу. Слину збирали на початку лікування із застосуванням ортодонтичної апаратури (в перший день звернення до поліклініки), через 3 та 6 місяців, відповідно, від початку лікування. В слині пацієнтів 1 групи зростала активність інтерлейкіну ІІ-1 β в період спостереження 3 місяці від початку лікування незнімною ортодонтичною апаратурою. Через 6 місяців від початку застосування незнімної ортодонтичної апаратури рівень інтерлейкіну ІІ-1 β в слині пацієнтів продовжував залишатись високим. В слині пацієнтів 2 групи зростала активність інтерлейкіну ІІ-1 β в період спостереження 3 та 6 місяців від початку лікування знімною ортодонтичною апаратурою. Динаміка зміни активності інтерлейкіну ІІ- β в слині дітей 3 групи протягом періоду спостереження змінювалась – зростала на 3-му місяці і незначно зменшувалась на 6-му місяці. У пацієнтів 1 групи спостерігалось збільшення активності інтерлейкіну ІІ-4. В 2 групі спостерігалось збільшення активності інтерлейкіну ІІ-4 в слині протягом періоду спостереження. В слині здорових дітей динаміка зміни активності інтерлейкіну ІІ- 4 не носила достовірних змін. Виявлено збільшення активності інтерлейкіну ІІ-1 β в слині пацієнтів з незнімною апаратурою у період 3-го та 6-го місяців від початку лікування. Застосування знімних апаратів спричиняло значно менше зростання активності інтерлейкіну ІІ-1 β . В слині пацієнтів із незнімною ортодонтичною апаратурою зростав вміст інтерлейкіну ІІ-4. Дані активності інтерлейкіну ІІ-1 β та інтерлейкіну ІІ-4, отримані у контрольній групі, вказують на можливість сезонних коливань. Отримані дані дають підстави до вивчення препаратів, що мають протизапальні властивості.

ЧУТЛИВІСТЬ МІКРООРГАНІЗМІВ ДО ПРЕПАРАТІВ НА ОСНОВІ КОНДЕНСАТУ НАНОЧАСТИНОК СРІБЛА ТА ПОХІДНОГО 3-ОКСИПІРИДИНУ

Пирогова К.І., Скрипник М. В. – студ. IV курсу мед. ф-ту

Наукові керівники: доц. Ганчо О.В., проф. Важнича О. М.

Кафедра мікробіології, вірусології та імунології; кафедра експериментальної та клінічної фармакології

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

На разі на ринку лікарських засобів привертають увагу сучасні препарати, отримані з застосуванням нанобіотехнологій. Тому нам здається цікавим вивчити вплив різних дисперсних систем, виготовлених на основі конденсату наночастинок срібла, одержаних за допомогою

електронно-променевої технології в Інституті електрозварювання ім. Б.О. Патона (м. Київ) та модифікованих похідним 3-оксипіридину, на мікроорганізми.

Метою дослідження було визначення антимікробних властивостей дисперсних систем, виготовлених на основі різних комбінацій конденсату наночастинок срібла та похідного 3-оксипіридину.

Для дослідження використовували стандартні штами *S. aureus* ATCC 25923, *S. epidermidis* ATCC 14990, *E. coli* ATCC 25922, *E. faecalis* ATCC 29212, *C. albicans* ATCC10231 та штами *S. aureus*, *S. epidermidis*, *E. faecalis*, *Neisseria sp.*, *Bacillus sp.*, які були виділені з ротової рідини студентів ВДНЗУ «УМСА». Чутливість штамів мікроорганізмів до препаратів вивчали кількісним методом серійних розведень за стандартною методикою, відповідно до наказу МОЗ України за №167 від 05.04.2007 р. «Про затвердження методичних вказівок «Визначення чутливості мікроорганізмів до антибактеріальних препаратів». У пробірки вносили 0,1 мл суспензії тест-культур (1000 клітин в 1 мл), 1 мл поживного бульйону або середовища Сабуро та 1,0 мл досліджуваної речовини. Контролем були поживні середовища, в які вносили 1 мл дистильованої води замість досліджуваних комбінацій дисперсних систем. Посіви інкубували при 37°C протягом 48 годин, в середовищі Сабуро при 20-25°C протягом 72 годин. Облік результатів проводили за наявністю та характером росту культур на живильному середовищі. В результаті встановлено, що найбільш чутливим музейним штамом виявився *E. coli* ATCC 25922. Музейна культура кишкової палички була високочутливою до комбінацій дисперсних систем, які містили конденсат наночастинок срібла та похідне 3-оксипіридину, дисперговані в дистильованій воді або 10% розчині декстрану. Всі музейні штами (*S. aureus* ATCC 25923, *S. epidermidis* ATCC 14990, *E. coli* ATCC 25922, *E. faecalis* ATCC 29212, *C. albicans* ATCC 10231) були високочутливі до препарату порівняння 0,02% хлоргексидину.

В ході дослідження було виявлено, що наноконпозиції срібла мали більший ефект відносно умовно-патогенних штамів, які були виділені з ротової рідини студентів, ніж до стандартних музейних штамів мікроорганізмів. Це пояснюється зниженою резистентністю умовно-патогенних мікроорганізмів, що персистують в ротовій порожнині в умовах мікробного антагонізму, і періодично піддаються впливу різних протимікробних препаратів (за винятком новосинтезованих).

В результаті встановлено, що найбільш вдалою комбінацією виявилася дисперсна система, яка містила конденсат наночастинок срібла та похідне 3-оксипіридину, дисперговані у 6% водному розчині полівінілпіролідону. Майже усі дослідні ізоляти були чутливі до означеної системи, але епідермальний стафілокок виявився високочутливим у титрі 1:64.

Отриманий результат зумовлений: по-перше, використанням похідного 2,3-оксипіридину в якості антиоксиданту, що потенціює бактерицидний ефект дії наноструктурного срібла; по-друге, застосування полівінілпіролідону або декстрану в якості стабілізатора дозволяє: збільшити швидкість формування міцел, які, окрім зазначених полісахаридів, складаються з наноструктурних частинок срібла та похідного 2,3-оксипіридину; збільшити площу взаємодії отриманої міцели з бактеріальною клітиною; збільшити термін дії даної дисперсної системи та її гіпоалергічність, що може бути перспективним при подальшому використанні на біологічних моделях.

Вважаємо означені комбінації наночастинок срібла та похідного 3-оксипіридину, дисперговані у 6% водному розчині полівінілпіролідону, дистильованій воді або 10% розчині декстрану перспективними для проведення подальшого дослідження *in vivo*.